

Ο Θεός

άκουσε την προσευχή του και πρόσταξε τον εξολοθρευτή άγγελο να ξαναβάλει τη ρομφαία του στη θήκη της

Κάποτε ο προφήτης και βασιλιάς του Ισραήλ Δαβίδ αποφάσισε να καταμετρήσει το λαό του, θέλοντας να ξέρει πόσους έχει στην εξουσία του. Κάλεσε λοιπόν τον ανησιό και αρχιστράτηγο του Ιωάβ και του λέει:

- Εσύ και οι άλλοι στρατηγοί να πάτε και να μετρήσετε τον ισραηλιτικό λαό. Θέλω να μάθω πόσοι είναι.

Ο Ιωάβ κατάλαβε ότι πίσω από την εντολή εκείνη του βασιλιά κρυβόταν η ματαιοδοξία. Φοβήθηκε λοιπόν την οργή του Θεού και προσπάθησε να μεταπείσει το Δαβίδ. Μα εκείνος δεν άλλαξε γνώμη.

Η καταγραφή του λαού έγινε: Ένα εκατομμύριο εκατό χιλιάδες ήταν οι άνδρες του Ισραήλ που μπορούσαν να πάρουν όπλο, κι απ' αυτούς τετρακόσιοι εβδομήντα χιλιάδες της φυλής του Ιούδα.

Η εγωιστική όμως εκείνη αρίθμηση του λαού δυσαρέστησε το Θεό. Και είπε στον προφήτη Γάδ:

- Πήγαινε στο Δαβίδ και πες του: «Ο Κύριος έχει στα χέρια Του τρεις τιμωρίες για σένα. Διάλεξε όποια προτιμάς: Η τρία χρόνια πείνας, ή τρεις μήνες καταδίωξη από τους εχθρούς σου που θα εξολοθρεύουν το λαό με τα σπαθιά τους ή τρεις μέρες θανατικό στη χώρα σου από Άγγελο, που θα εξολοθρεύει τους Ισραηλίτες με τη ρομφαία του».

Ο Γάδ πήγε και μήνυσε στο Δαβίδ όσα του είχε αποκαλύψει ο Θεός. Και ο βασιλιάς, καταπκραμένος, αποκρίθηκε:

- Προτιμώ να παραδοθώ στα χέρια του Κυρίου μου, γιατί είναι πολυέλεος, παρά να πέσω στα χέρια ανελέητων ανθρώπων.

Έτσι ο Κύριος έστειλε μ' έναν άγγελο του θανατικό στη χώρα. Πέθαναν εβδομήντα χιλιάδες άνδρες. Ύστερα έστειλε τον άγγελο στην Ιερουσαλήμ, για να την εξολοθρεύσει κι αυτή. Σαν άρχισε να σκορπίζει κι εκεί το θάνατο, ο Κύριος σπλαχνίστηκε το λαό και πρόσταξε:

- Φτάνει! Τράβηξε το χέρι σου!

Ο άγγελος αμέσως σταμάτησε το καταστροφικό του έργο. Τη στιγμή εκείνη βρισκόταν στο αλώνι του Ορνά του Ιεβουσαίου.

Ο Δαβίδ σήκωσε τα μάτια του και είδε τον ολοθρευτή άγγελο να στέκεται φοβερός ανάμεσα στον ουρανό και τη γη. Η ρομφαία του, γυμνή μέσα στο χέρι του, ήταν σηκωμένη απειλητικά εναντίον της Ιερουσαλήμ. Τότε ο Δαβίδ και οι πρεσβύτεροι του λαού, φορώντας σάκους σ' ένδειξη μετάνοιας, έπεσαν με το πρόσωπο καταγής.

- Εγώ φταίω, Κύριε, κραύγασε ο Δαβίδ, που πρόσταξα να γίνει η αρίθμηση του λαού. Εγώ αμάρτησα, παρασυρμένος από τη ματαιοδοξία μου. Αυτά τα πρόβατα τι κακό έκαναν και τα θανατώνεις; Θεέ μου, ας πέσει η τιμωρία σου επάνω σε μένα και στο σπίτι μου, όχι στο λαό Σου!

Τότε ο άγγελος του Κυρίου στράφηκε στον προφήτη Γάδ:

- Πες στο Δαβίδ, ν' ανέβει στο αλώνι του Ορνά του Ιεβουσαίου, κι εκεί να φτιάξει θυσιαστήριο για τον Κύριο.

Ο βασιλιάς πραγματοποίησε χωρίς αργοπορία την προσταγή του αγγέλου, και πρόσφερε θυσία στο Θεό, με θερμή ικεσία για τη σωτηρία του λαού.

Ο Θεός άκουσε την προσευχή του, δέχθηκε τη θυσία του και πρόσταξε τον εξολοθρευτή άγγελο να ξαναβάλει τη ρομφαία του στη θήκη της. [Α' Παραλ. 211-27]

«Εμφανίσεις και θαύματα των Αγγέλων», Ι.Μ. Παρακλητου

Επιλογή Κειμένου - xristianos.gr